

శ్రీరాం కళ్ళకి జానకి అప్పుడలా కనిపించడం ఆశ్చర్యకరమైన విషయం కాదు. జానకి అందు అలాంటిది.

జా.కి ఉపవాసతి భార్య. శ్రీరాం ఉపవాసతికి ప్రాణస్నేహితుడు. ఎక్కడో దూరంగా కలకత్తాలో ఇంజనీర్ గా వచ్చేస్తున్న శ్రీరాం నాలుగేళ్ళ క్రితం ఉపవాసతి జానకిని పెళ్ళి చేసుకున్నప్పుడు కనినం పెళ్ళి పడుదామిక్కేనా లాలేక పోయాడు.

ఈ విషయంలో చెప్పుకోదగ్గ బాధ కూడా ఎక్కడా ఉపవాసతికి ఎందుకంటే - స్నేహితుడు చాలా దూరంలో ఉన్నాడనే విషయం అతని పురాణాధాని దూరం చేసింది.

ఇంకాకాలానికి శ్రీరాం తమ్ము చూడాలనే ఉద్దేశంతో వచ్చినందుకు, ఉపవాసతి ఎంటగానో వంతోపవడి పోయాడు. స్నేహనుకు వెళ్ళి అతన్ని సాదరంగా రివీవ్ చేయాలని చూపే ఉన్న భార్యకి పరిచయం చేశాడు - "జా.కి! మీరు నా దిక్కెళ్ళండి ప్రెండ్ శ్రీరాం కలకత్తాలో ఇంజనీర్ గా ఉంటున్నాడు. అనివారం కావాలి వల్ల అప్పుడు మన పెళ్ళికి లాభేష్ట పోయాడు."

అలాంటి సేతులు జోడిస్తూ - "పమస్తే" అంది జానకి ఏదీ విచారించకుండా.

ఇటులాగా తనూ వసుష్కరిస్తూ, అచేతనంగా చూస్తుంది పోయాడు శ్రీరాం. జీవితంలో అంత గొప్ప సాంధ్యంలేని చూడటం అనే మొదటిసారి అయింది.

ఎ. ఎమ్. అయోధ్యా రెడ్డి

ఇల్లు చేరేంతవరకూ మామూలు మనిషి కాలేక పోయాడు శ్రీరాం. కళ్ళు చెడుగొట్టే జా.కి అందు అనుక్షణం అతన్ని కంపనపెట్టింది.

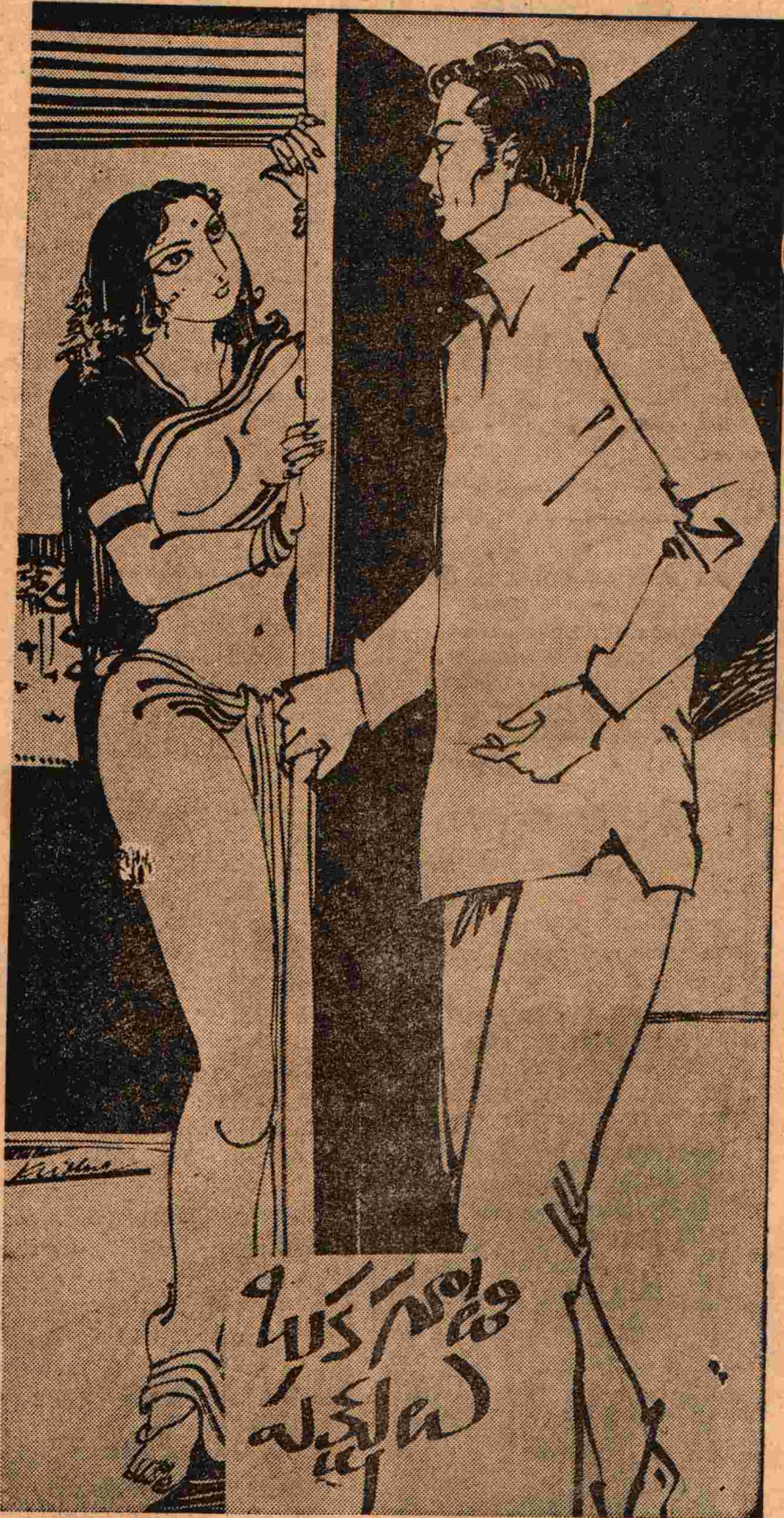
శ్రీరాం ఏ విషయాన్ని గొప్ప లోతుగా అలోచించే మనిషి కాదు. జీవితంలో ఏ ఒక్కసారిన్నా అతన్ని అలాంటి సమస్యలంటూ ఇంటివరకూ అతని తెలుసుకోవడం. అందుకే ప్రతి దాన్ని అతడు తేలిగ్గా అంచనా వేస్తాడు.

ఈ మనిషి తల్లం వల్ల అతను జానకి... ఉపవాసతి వలనను గొప్ప నోరు వేర్వేలు కోణాల్లో దౌర్బల్యం చూపి ప్రాణం లించాడు.

'మామోం లెదు...! నూసిరి పరిచయం లాప ట్యూ జానకిది. ఇంటి మామర్ బ్యాట్... ఉపవాసతి పంటి వాక్కి ఎలా వెళ్ళాడ గతించి...? ఉపవాసతి ఏదో వెనాసం చేసి ఉంటాడా...?

ఎందుకంటే - ఉపవాసతి పరిచయం లా కూడా అసహ్యించుకునే అ అంద వికారంగా ఉంటాడు. అతను కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో అతని మనసు పోసి అతి క్షుణ్ణం వివాద చావులంటి తప్పించుక గొప్పనా, మొహం వివాద అది ఏర్పర వికారమైన మరొక ముందే మాత్రం తప్పించుకో లేనిపోయాడు.

ఇదే కాకుండా ఉపవాసతి మనోసిరి విధి కాటు తిన్నాడు - అది యాప్పిదెయిల్ రూపంలో.

ఇక్కడ గొప్ప పుస్తకం

వాణిజ్య / పకటనలకు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఉత్తమ సారసం

పాస్ కండి

హోస్టల్ కోచింగు ద్వారా

8వ తరగతి పాసైనవారు ఇ లర్ వైనల్ 1980 పరీక్షలకు అర్హులు. 1976 లో S.S.C. లెదా 1977 లో Inter పాసైనవారు B.A/B.Com., Final 1980 పరీక్షలకు అర్హులు. డిగ్రీ పాసైనవారు B.Ed/M.A. Final 1980 పరీక్షలకు అర్హులు. ప్రవేశములకు అఖరు తేదీ 30-7-79. ప్రతి ప్రాస్పెక్టస్ కు రూ. 5/- M.O. చేయండి.

USHA EVENING COLLEGE (Regd.)

Opp: Andhra Bank,

Bakaram Road, Musheerabad,
HYDERABAD-48.

(H.O.: T. Nagar, MADRAS-17)

ఉచితం! ఉచితం!!

తెల్ల మచ్చలు

మా చికిత్స ప్రారంభించగానే మచ్చల రంగులో మార్పు వస్తుంది. పరీక్షించి మా మందు ఎంత జీవితాన్ని మారుస్తుంది చూడండి రోగ వివరాలు వ్రాసి ఉచితంగా ఒక ప్యాకెట్ మందు పొందండి.

LALIT AYURVEDIC PHARMACY (AW)
P.O KATRI SARAI (GAYA)

ఒకరోజు సాయంత్రం —
తన స్కూలుకు ఉపాధి క్రైమ్ చేస్తున్నాడు. తను వెనకాల కూర్చున్నాడు. అంతకు రెండు రోజులుగా ఉపాధికి తన స్కూలులో క్రైమ్ చేస్తున్నాడు.

వెనకాల కూర్చున్న తానో కుర్చు చెప్పటం ఉపాధి ఏంటా ముసలగా ముసలగా క్రైమ్ చేస్తున్నాడు. అలా ఎంతసేపూ జరుగలేదు. స్కూలులో వెళ్ళి ఎదురుగా రిజాసు గుద్దేసింది. తనూ, రిజావాడగా ఎగిరి దూరంగా వచ్చారు, కాని, ఉపాధి పని పురుషుని పీఠంలో స్కూలులోకి, రిక్తాకి మధ్యలో ఇరుక్కుపోయాడు.

ఆ యాక్సిడెంట్ లో పురుషుణ్ణి గోల్పోయే చోట దెబ్బ తగిలింది ఉపాధికి. దాక్షిణ్య ఆ విజ్ఞాని చెబుతుంటే, చేస్తుంటే దక్కిపోయారు తామిరువురూ.

ఆ అరవాల ఉపాధి ఎందరో దాక్షిణ్య కన్యల్ని చేశాడు కాని ప్రయోజనం లేనివియ్యింది. అలాంటి కింక విసురించే అవకాశం లేదు లేనివియ్యింది. అప్పుడే తనకు అంజనంగా కలకత్తాలో ఉద్యోగం వచ్చింది. తను బయల్పడిపోతూ... ఉపాధికి ఎన్నో విధాల దైర్యం చెప్పాడు. కలకత్తా వచ్చాక కూడా ఉపాధికి ముగ్ధుడైన ప్రతి రోజూ ఏదో విధంగా రైలు అంటే ఇష్టం జనించే జేసే వాక్యాలు వ్రాశాడు.

అలా కొంతకాలానికి ఉపాధి మామూలు మనిషియ్యాడు. అయితే — వాలుగేళ్ళ క్రితం అలాంటి పెళ్ళికి అప్పటికే ఉపాధి శుభ్రంగా పంపి వచ్చాడు మాత్రం తను చెప్పినంతగా ఆశ్చర్య పోయాడు.

ఉపాధికి పెళ్ళి...!
ఎలా కుదిరింది...? ఇదేలా సాధ్యమవుతుంది... అనుకున్న బంహులని దాని పెట్టి, అతను పెళ్ళికి సిద్ధపడడం... దునిలా ఒక అమ్మాయి జీవితం ఏకటి చేయడం తనకు కట్టి వచ్చుకొంది. మరేదే... పెళ్ళి ఎలా జరుగుతోంది...?

ఎలా తేల్చుకోలేక పోయాడన్నాడు తను. కొన్ని వసుల ఒత్తిడి కారణంగా తానూ పెళ్ళికి అటెండ్ కాలేజీపోయాడు.

నమ్మనా... ఉపాధికి పెళ్ళి కావటమే పెద్ద పదిలో అనుకోంటే, అతని భార్య ఇంటి రూపం కావటం...???

తానో పెద్ద మాయలో చిక్కుకున్నట్లుగా నీరయ్యాడు శ్రేణం. అతను వైదాబాద్ వచ్చి అప్పటికే వాలుగ రోజులు గడిచి పోయాయి. అయితే రోజువ మధ్యాహ్నం వచ్చేందు గంటలప్పుడు... శ్రేణం ఒక్కడే కూర్చోని భోజనం చేస్తున్నాడు. దైనింగ్ టేబుల్ విూడ అంత క్రితమే వంటమనిషి ఎరెంజీ చేసిన పాత్రుల్లోనే వేడివేడి వదార్లను జపకీ స్వయంగా వడ్డిస్తోంది.

అలసట క్రితం, ఉపాధికి వాళ్ళ అసీసరు మంచి పోనోంది, అర్జంటుగా రమ్మవమని.

అతను బయల్పడిపోతూ... భోజనం తాను వచ్చాక చేస్తానని... శ్రేణుణ్ణి అంతదాకా తనకోసం ఉండిపోవడం చెప్పి మరీ పోయాడు. గడిచిన వాలుగ రోజులూ

శ్రేణుణ్ణి వైదాబాద్ అంతా తిప్పిడు ఉపాధి. ఎక్కడెక్కడా స్నేహితులిద్దరిలో పాటు జానకి కూడా వచ్చింది.

ఉపాధి, గతంలో కన్నా ఇప్పుడు ఎంతో ముసలగా కనిపించాడు శ్రేణుణ్ణి. కాని, అదంతా తనముందు ప్రదర్శించడానికి రెచ్చి పెట్టుకున్నది అప్పు విజం కాదని తలపోశా దతడు.

ఆ వాలుగ రోజులూ శ్రేణం కాలావే జప కితో చమవుగా ఉన్నాడు. అతను అదే పనిగా చేసిన ప్రయత్నం కల్గ... జపకీ తన గంభీరత ముసుగులోంచి కొద్దిగా వెలువల కొచ్చింది. ఇప్పుడూమో శ్రేణంలో మరీ ముక్తనరిగా కాకుండా ప్రేగావే గూట్లాడ గల్గుతోంది.

దైనింగ్ హార్లో ఒంటరిగా ధారిత ఆ సమయాన్ని వద్దనియోగం చేసుకొని, ఆమె ముండ్ కొచ్చి వివరాలు రాబట్టాలనుకొన్నాడు శ్రేణం. ఉపాధి తన బలహీనత దాని జానకి పెళ్ళి చేసుకొని ఉంటాడనే అనుమానం అతన్ని వట్టి పీడిస్తోంది.

అంతేకాకుండా — జానకి అందం అడవిగాచిన వెన్నెం అయ్యిందని అతని భావన. జానకి మనసులో భక్తి విూడ ఏ కోశానా అభిమానం లేదని కూడా అనుకొన్నా దతను. దానికి వివరాలం — అని నొచ్చిన ఈ వాలుగ రోజుల్లో ఉపాధిలో ఆమె చాలా తక్కువగా మాట్లాడుటమే.

'భర్తలో ఉన్న బంహులత ఏమిటో... మొదటి రాత్రే ఆమెకు లేరినపోయింట్టుంది. ఇది దాచాలన్నా దాగే రహస్యం కాదుగా...! అందుకే ఏ సుఖాలకూ నోచుక లేని ఆమెలో అవ్యక్తంగా దాగిని ఉన్న ఆవేదనంతా వెలికి తియ్యో—'

"జానకి గారూ!" — అని నీల్కాడు మెల్లగా సంభాషణ ప్రారంభిస్తూ. పక్కోలో నెయ్యి వడ్డిస్తున్న జపకీ... ఈ పిలుపుకి కొద్దిగా అత్తరండి అతెత్తి అతని మొహంలోకి చూసింది.

"ఏమారేమీ అనుకోకపోతే మిమ్మల్ని కొన్ని ప్రశ్నలడగా అనుకొంటున్నాను. సమాధానాలు చెబుతారా...?"

ఒక్క క్షణం పాటు సారోచనగా ఉండిపోయింది జానకి. క్షణం తువాల "ఏమిటో అడవి... మొహం" అంది నిబ్బరంగా.

"నా ఉపాధికి ఏమిటా ప్రతిచయం...?"

"అంటే...?"

"అంటే... నా ఉద్దేశం పెళ్ళికి ముందు పూర్వ పరిచయం లాంటి దుందాని?"

జానకి వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు. అప్పుడో కూర కలుపుకొని ముద్ద నోట్ల పెట్టుకున్నాడు శ్రేణం. రెండు క్షణాలు పోయాక తిరిగి అదే ప్రశ్న వేశాడు :

"చెప్పండి — ఉపాధి ఏమిటా రెయను...?"

"అయిన రక్షించారు చచ్చు."

"రక్షించాడా?"

'అవును! అల్పపాత్రకి పాల్పడి పిచ్చిగా సముద్రం లోకి ఉరిచాను. ఆ సమయంలో ఆయన బీబిలోనే ఉన్నారా —'

నోట్ల పెట్టిన బోతుణ్ణి ముద్ద శ్రేణం చేతిలో

అల్లాగే విల్పిపోయింది : — “ఏమిటి! ఉమావతి మిమ్మల్ని నమ్మడంకోసం రక్షించాడా..?”

“పూరికే రక్షించటం కాదు. నాకు తిరిగి జీవించానే ఆశ కలిగించారు. తరవాత ఆయనే నన్ను వెళ్ళి చేసుకున్నాను...”

“మీరు ఆత్మహత్య కేసుకు ప్రయత్నించారు...?”

“కొన్ని బలీయత్నాల కారణాల వల్ల...”

“ఏమిటమి...?”

ఈ ప్రశ్నకే జానకి బదులివ్వలేదు. శేఖరానికి వెనుగు వడ్డించే నెపంతో మృదువంగా ఉండిపోయింది.

ఆమె జవాబు కొరకు కొద్దిసేపు విరక్తించి... అదామెకు ఇష్టం లేదని గ్రహించాడు. అందుకని మరో ప్రశ్న వేశాడు.

—“మిమ్మల్ని రక్షించాడన్న కృతజ్ఞత వల్ల మీ రచ్చి వెళ్ళిచేసుకోవేందుకు అంగీకరించారు అవును కదూ...?”

“కృతజ్ఞత కాదు — ఇష్టం వల్లనే...”

ఈ మాట జానకి మనస్ఫూర్తిగా అన్నదని వినబోయినట్లుంటే శేఖరానికి. ఈరోజు అతని బోజనం పూర్తయింది. ఇంకేమీ ప్రశ్నించకుండా లేచాడు. చేతులు కడుక్కొని, టవలతో తుడుచుకొంటూ... పో సాలో ఆసీనుడయ్యాడు.

జానకి అతనికి వక్కపాడి అందించింది. ఆమె కళ్ళలోకి నూటిగా బాగాడు శేఖరం. తదబాలుగా చూపుల్ని దించుకొంది. ఆ కళ్ళలో ఏదో భారతనం కని, చి చలనకీ. ఆమె నలా చూస్తుంటే, అతనికి అది గా జాలి కలగసాగింది.

చాలా రేతగా ఉంది జానకి ముఖం. వికారంగా ఉన్నాయి కళ్ళు. చెంపలు మెరుస్తూ... పసిడి రంగులో ఉన్నాయి—నీ సెల్లాడి పెదాల స్పర్శకీ కూడా కందిపోతాయేమో నన్నట్లు.

దేవతల్ని సైతం దిక్కరించేంత అందంలో ఆమె నిండుగావే ఉన్నా — చెట్టునుండి రాతి మట్టిలో పడిపోయిన పూవులా... ఏదో వెల్లిగి అని ఏంప సాగింది.

లంతలో... బయటల్నుంచి పూజాదిగా వచ్చాడో ఉండవచ్చి. వస్తూనే అత నిచ్చాడు. “సారీ శేఖర్! అనుకోకుండా జానకితో కలిసి వెంటుంటారు టవారు పడింది. ఇప్పుడే వెళ్ళిపోవాలి. ఎల్లండి సాయంత్రానికి వెళ్ళాలి—”

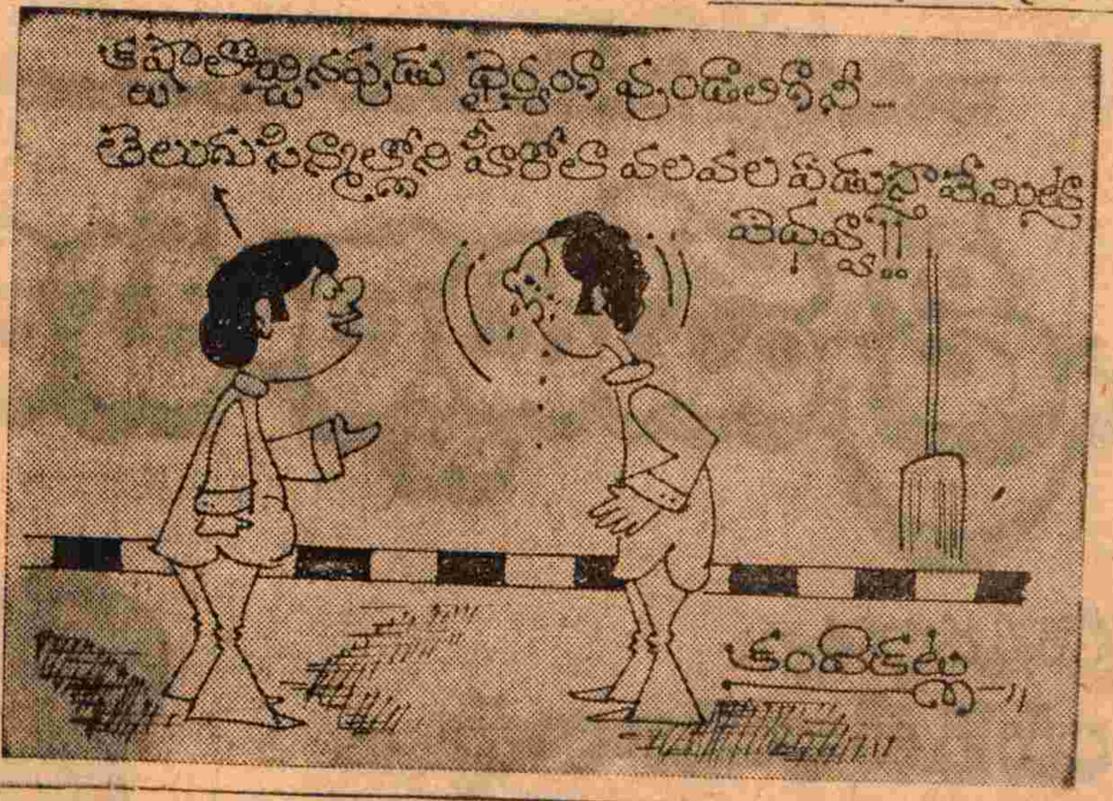
ఉమావతికి టవార్ వజ్రం... శేఖరం మనసు కేంతో రిల్లీపు నిచ్చింది. “ఇక్కడ వే నోంటరిగా.. ఎలా తోస్తుందిలా..? బోర్లో సభరవనూ...?” లోనం పాప సేలవులున్నా సైకి అతను వెళ్ళటం ఇష్టం లేనట్లుగా అన్నాడు.

“అంటరిగా ఎందుకుంటావురాజానకి లేదా... ఈ రెండు రోజులా నీకు కంపెనీ ఇస్తుందామి—”

“నరే... నీ ఇష్టం...”

“మరి అంత సీరసాడి పోతురా శేఖర్! ఎల్లండి సాయంత్రానికి వేను ఇచ్చితరిగా రింగిస్తాను—” బచ్చిగా అనేది లోనలకు పోతురా ఉమావతి.

శేఖరం అల్లాగే పోసాలో కార్యున్నాడు.

అతని మనసు అవ్యక్తంగా ఆనందంలో వూగి పోయింది. లోపల ఉమావతి బోంచేస్తూ... జానకితో ఏదో పక్కాడుతున్నాడు ఆ మాట తేసి స్పష్టంగా వినిపించటం లేదు.

ఏం చెప్తుంటాడు. జానకితో...? బహుశా అను తేని ఈ రెండు రోజులా స్నేహానికి ఎలా కంపెనీ ఇవ్వాలో, ఎలా మనులు కోవాలో విశదపరుస్తున్నాడేమో. అలాగే... ఎలా మనులుక గూడదో కూడా రిస్పిక్టివ్ ఇస్తుండవచ్చు...

కన్నింగ్ సేరో... తనో చేలకాని వాడైతా... వెళ్ళానికి వాడులు గీస్తున్నాడు కాదోలు— మనసు లోనే ఉమావతిని తిట్టుకొన్నాడు శేఖరం.

మరో అరగంట తరవాత ఉమావతి వెళ్ళి పోయాడు — ఆ మధ్యాహ్నంలా జానకి, శేఖర్ మూ కాలక్షేపానికి కేరవ్వు ఆడుతూ కూర్చున్నారు.

ఆ తరవాత మొదటి అట సినిమాకెళ్ళారు. అంత వీలైన జానకితో కలిసి సినిమాకి వెళ్ళటం ఏదో స్పర్శలో వివారించిట్లయింది శేఖరానికి.

అది ఇంగ్లీష్ సినిమా. పక్కన అలా జానకితో ఆ సినిమా చూసే బాగా కదిలిపోయాడు శేఖరం. ఎందుకంటే... చాలా శృంగార భరితమైన సినిమా అది.

గాత్ర పోటర్లలో బోంచేసి, పద్మిని దాలూక ఇంటికి తిరిగిచ్చారు. తన వదక చేరిన శేఖరం కెంతకూ నిద్రపట్టలేదు. అకాంతంగా వక్క విరాజ అటా ఇటూ దొర్లాడు. అతని తనువూ...మనసూ జానకి కోసం తపించిపోసాగినయ్యే.

‘ఇంత మంచి అవకాశం మళ్ళీ దొరుకుతుందా? జానకిని స్వంతం చేసుకుంటే...?? అప్పరిస లాంటి జానకితో పాండు... ఎంత తిరుమి అనుభూతి... జీవితాంతం గర్తుండి పోదూ...? అంటారోనూ... తనవంటి ప్రహ్లాదారికి...

‘జానకి తొంబర గావే లొంగి పోతుండేమో... ఎంతోకాలంగా శారీరక ముఖానికి కలుపు వారి ఉంటుంది. పాపం... ఈ ఉమావతితో ఏం పొందామె...! సంసార సుఖం ఆటించి, కనీస

భరమ చూసుకొన్నానా పంతుప్పి వడలేదు. ఉమా వతి అనాకారి రూపాన్ని ఎవరు మాత్రం భరించ గలరు...?

‘చురి తాను...?’

‘అసలేం తక్కువ...? ఇంకా వెళ్ళికాలేదు. ఎర్రగా అందంగా ఉంటాడు. అదాల్ని అక్కరించే పక్కనారిలే పుష్కలంగా ఉంది అవకీ —’

చిరుగా తలుపుత గ్బిడు. జానకి ఇంకా మెలుకొనే ఉన్నట్లుంది. “ఎవరూ...?” అంది చిచ్చగా.

“వేను శేఖరాన్ని...”

“శేఖరంగారా... ఈ సమయాంగో...” ఆ తరవాతి మాట వూర్తి చెయ్యబోయి. పంకోలింపకుండా వెళ్ళి తలుపుత ది.

“ఎర్ర రావటం లేదు. అందుకని కాస్తేపు కురుళ్ళు చెప్పుకుంటే...”

జానకి నవ్వింది : — “రండి... కూర్చోండి” శేఖరం కూర్చున్నాడు.

జానకి రెప్పిరలో ఉంది. సినిమాకు వెళ్ళవచ్చాడు అలలో వెట్టుకుప్ప ముఖేపూం ఇంకా అల్లాగే ఉన్నాయి.

కిటికీలోంచి చల్లదిగాలి తెరం తెరంగా లోపలి కొస్తోంది. వెళ ట్యూటల్లు... పాంథతి వెన్నెల్లా వెలంగాలోంది. ఎవరూగా... వాంఠం వికాడ, చెలిలో పుస్తకంలో ఉంది జానకి.

శేఖరం ఆవారేసే లయనగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

“—నా సైన మీ అభిప్రాయ వేమిటి జానకి.”

ఉలిక్కి పడిందామె — “నీ మచ్చారూ...?”

“నీ నంటే మీ కెలాంటి అభిప్రాయ మూంది...?”

వాంఠపోపం చెసింది జానకి. రెప్పి ఆమె పటా వరూస ట్యూటల్లు వెలంగాలో అకామ్యుక చెరి సింది.

—“అదెమిటి...? అలా అడిగారు...?” “చెప్పండి... జానకి.”

బిడియంగా కంటిరెప్పలు టవటవ లాడించింది జానకి. పెదవి విప్పి బహులా చెప్పవలెదా. తలవంచు కని, పుస్తకం పేజీలు తిప్పసాగింది.

చెప్పడానికి సిగ్గు పడ్డోంది అర్థం చెసుకున్నాడు శేఖరం. అతలో చొరవ పెరిగింది.

—“ఏమైనా ఉమాపతిని పెళ్ళాడి చాలా పాపం పాటా చెకావు జానకి! అతనితో సుఖపడ్తున్నావా... నావచ్చు...?” అని ప్రశ్నించాడు ఏకవచనంలోకి దిగితూ.

“ఎందుకొచ్చింది మీకా అనుమానం... నాకేం? నేను సుఖంగా.. ఆనందంగా ఉన్నాను. ఆయన చాలా సహృదయులు...”

తంఎత్తిన జానకిని చూస్తూ నవ్వాడు శేఖరం. “అత్తవంచన చెసుకోకు జానకి! భార్యగా ఒక ప్రతి సుఖపడాలికి... భర్త ఒక్క సహృదయుడైతే చాలు. ఉమాపతి మంచివాడు కావచ్చు. కాని అతని కున్న లోపవేమిటో నాకు తెలుసు అవ్వకర్చి..! ఈ పాటికది నీకూ తెలిసి పోయింటుంది. ప్రతి వనిషికి జీవితంలో ముప్పులనేకం ఎదురవుతూనే ఉంటాయి జానకి! అంతా త్రావ నాటికి ఎదురు విట్టి పోరాడాలిగా, ఇలా సరికిగా... అసహాయంగా అడ్డెత్తు అయి పోతారా? నాకు తెలుసు — నాచూలో ఉప్పుమాట ముచ్చ చెప్పటం లేదా గాని, ఉమాపతి నీకెంత మూత్రంగా తగిన భర్తకాడు—”

“ప్రమోదించండి! మీ ఆంతం వేమిటో అర్థం కాలేదు. నాకు విచారమిట్లు నా భర్తలో ఏ లోపమూ లేదు. ఆయన మీ బ్యా స్ట్రోహితాడు. అతని గూర్చి తెలుసుకోండి... ఇలా నట్లానా డలు...”

“...నచ్చలేదంటావు అవునా జానకి! కాని నేను చెప్పింది నిజం. ఉమాపతి నిన్ను నిజంగానే మోసం చెకాడు—”

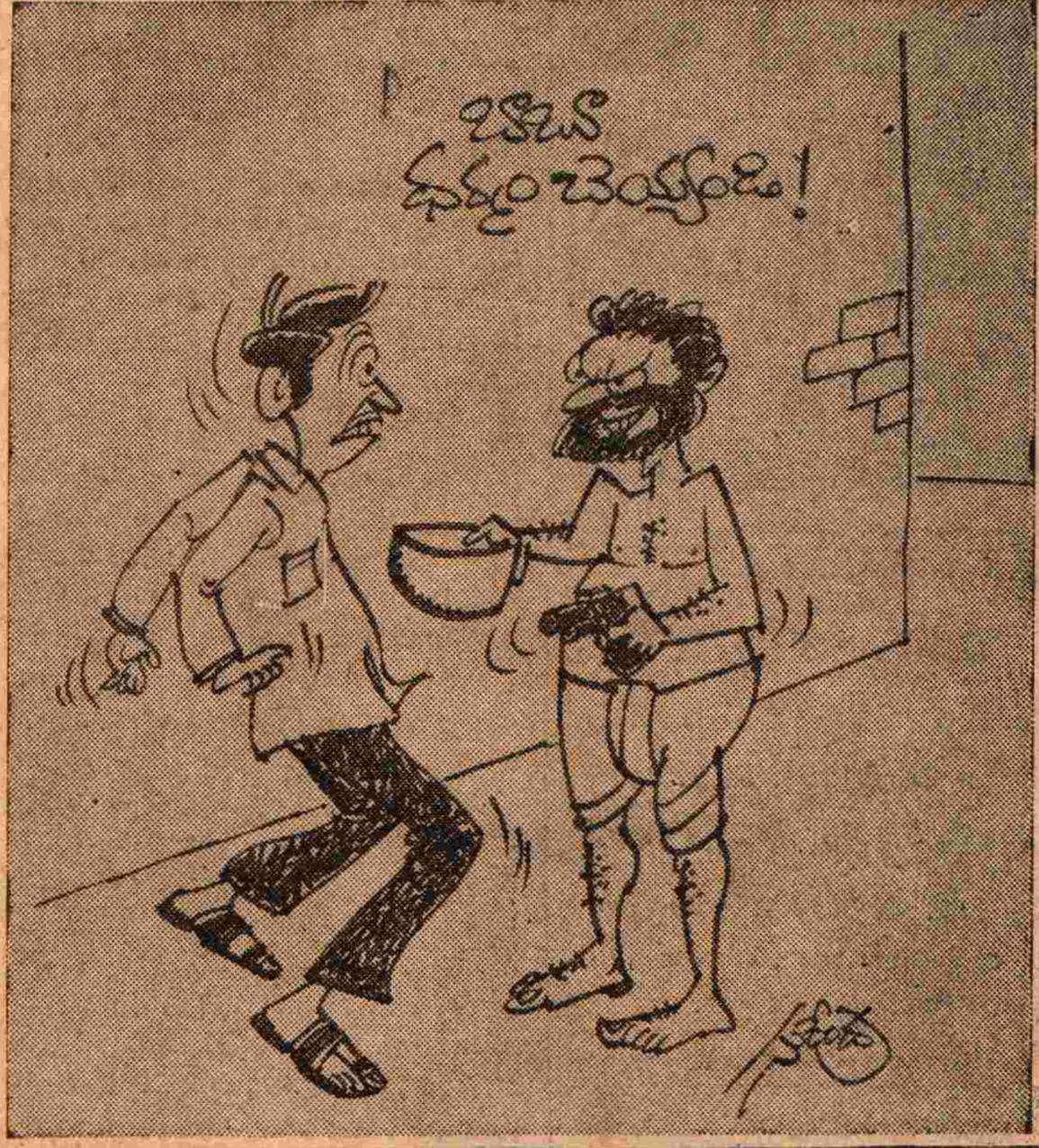
“లేదు! ఆయన మోసగాడు కాదు. ఆయని గూర్చి నాకంతా తెలుసు. మనస్పూర్తిగా ఇట్టపడే నే నీ పెళ్ళి చెసుకున్నాను.”

“కాదు జానకి! వాడు మోసగాడు. అసహాయం... అనాకాని...”

“శేఖరం గారూ! — తీవ్ర స్వరంతో అరిచింది జానకి. ఆమె చెతిలో పుస్తకం జారి కింద పడింది.

‘ఆయని గూర్చి అసభ్యంగా మాట్లాడితే నేను వణింపను —’ అంటూ వంగి పుస్తకం ఆంధ్రాకో బోయింది. అలా వంగటంతో పనింటు కిందకు జారింది. ఉత్తమైన ఆమె వక్ష సంపద.. ఎదురుగా శేఖరం “శుక్తి మిరబిల్లు గొలిపింది.”

అతని కోరిక బాసల కొడతూ పై తెగిసింది చుట్టుకున్న లేవి నిలబడ్డాడు. —“జానకి! నీ అంత రంగంలోని ఆవేదన “స్పృ పుచ్చడానికి అనవసర ప్రయాసపడకు. ఉమాపతి నీకేవో అర తల నా సాదించి, వాడి చెకాని తనాన్ని దానిపెట్టాడు. దరిమిలా నీ వయసు అడవి గావిన వెన్నెల లా... నచ్చు చెకు నీ అందాన్ని సార్థిక మర్చుకో. ఆ చెతగాని వాడినాడు లేదా—”

రెండడుగలూ ఆమె ముందు కేశాడు. జానకి తక్కు తాను వరక కని, ఒక్క ఉదుటువ లేవి నిలబడింది.

అతని కేసి తీవ్రంగా చూస్తూ అన్నది — “మిస్టర్ శేఖరం! మీరేం మాట్లాడుతున్నారో తెలుసుకుందా...? నేను మీ స్నేహితుని భార్యను పుంగతి మర్చిపోయాడా...? మీకు పోదరి లాంటి దాన్ని అంత సంస్కార హీనంగా మాట్లాడకండి, అసభ్యంగా ఉంటుంది —”

పక్షపక నవ్వాడు శేఖరం. ఆమెను అంత దగ్గరగా చూస్తుంటే అతని కోరిక అంతకంతకూ పెరిగి పోతోంది.

“మూర్ఖంగా ప్రవర్తించకు జానకి! వేనింకా బ్రహ్మచారిని ఒక బ్రహ్మచారి మొదటిసారి అందించే సుఖమెలా ఉంటుందో నీకు తెలిదు. ఆ అనుభూతి నీ జీవితకాలం గుర్తుంటుంది. నా మాట విని లొంగి పో. అనవసరమైతే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను.”

చుట్టుకున్న రెండు చేతులూ చాచి, జానకిని తన మీదకు లాక్కున్నాడు శేఖరం.

“దుర్మార్గుడా... వదులు చీ! ప్రాణ స్నేహితుని భార్యను ఇంగిత జ్ఞానమైనా లేదు నీకు. నీకు కంపెనీ ఇవ్వమని ఆయన చెప్పి వెళ్ళడటం వల్లగాని లేకపోతే నీ లాంటి నీచుడి నీడవన్నా తొక్కి ఉండక పోదును. చీ...! నువ్వు మనిషిని కాదు—సశున్యి.” గింజుకుంది జానకి.

శేఖరం గట్టిగా ఒక చేరిని ఆమె వదలమని చుట్టూ చుట్టి, మరో చేత్తో తలుపు గడియ వేశాడు.

ఎర్రబడిన అతని కళ్ళు... చేతల్లో ఆవేళంతో కూడిన ఏదీ బలం... జానకి అతని స్థితి చూసి తయపడింది. ఆమెంత గింజుకున్నా... శేఖరం వట్టు కొంచెం కూడా విడువలేదు. జానకి లాఠం లేదని బిగ్గరగా కేశలు వేయసాగింది.

శేఖరం మళ్ళీ నవ్వాడు బిగ్గరగా: “అవు! బాగా అరువ్...! మంచి మాటల్తో చెబితే విన్నావా...? గుట్టు చప్పుడు కాకుండా సింపుల్ గా జరిగిపోయే వనినీ, ఇలా బలవంతపు స్ట్రెజికి తీసుకోవ్వావ్ నువ్వెంత అరిచినా నిన్నెవరూ రక్షించరు. మర్యాదగా లొంగిపో...”

అతనామెను మంచం కేసి లాగాడు. జానకి ఇంకా బిగ్గరగా ఆర్తనాదం చేస్తూ అతని కౌగిలి విడిచిచుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉంది.

ఇంతలో... బయట గది తలుపులు విరిగిపోయేంతగా చప్పుడైంది. “ఎవరు...?” వినుగ్గా అరిచాడు శేఖరం.

“తీయ్ తలుపులు... వేసు ఉమాపతిని—”

“మై గాడే...! ఉమాపతి...! టూర్ వెళ్ళిన వాడు ఇంత త్వరగా ఎలా వచ్చాడు...? అందులో ఇంతరాతి...”

ఆ ప్రయత్నంగా జానకిని విడిచిపెట్టాడు

డా. పి. బి. కె. రావు, B.A.

సెక్స్ స్పెషలిస్ట్
(వైద్య విద్యా-వైద్యశాల)

వివాహము వాయిదా వేయ
నవనరము లేదు మరణాన
ములవలన కలిగిన వరముల
బలహీనత, సుఖవ్యాధులకు
ఆయర్వేద చికిత్స పొమ్మ వ్యాధి కూడ
చికిత్స కలదు

రావుస్ క్లినిక్,
టి. ఆ. రౌడ్, తెనాలి. ఫోన్: 700.

SUVARNA

రేడియో సర్వీసింగ్

రేడియో-టివి రెకార్డర్ నుంచి పోస్టు
ద్వారా నేర్చుకొనండి. 50 పై. స్టాంపు
పంపుచు దిగువ అడ్రసుకు వ్రాయండి:

T. S. RAJA RAO
46-Champa Galli, 4th Floor,
BOMBAY-400 002.

దేవి పిల్లలు

వాదండి ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన.
క్రమముగాకాక పోయిన బాధతో కూడిన.
లేక అగిపోయిన బహిష్కృతులకు
ప్రీతిలేకుండా ఆరోగ్యమును బట్టి పోని కలిగింపడు

SEALED PACKING: 28 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS

Mfrs: SEENU & CO., MADRAS-21

ఇంకా పొడుగు ఎదగండి

2" - 3"

మాతన శాస్త్ర ఎద్యలోలో
వ్యాయామములలో విక్రమ
బొడుగు కండ్ల. ఆరోగ్యవంతులు
అవండ్ల. శ్రీ పురుషోత్తమ విల్ల
రకు అనువైనది. దీని ఎంటి
కోర్కూ లేక పుస్తకం మరొకటి
ఏంతమాత్రం లేదు. ప్రవర

మాతన పొడుగుగా తెలుగులోగాని ఉచితం.

New C.T. Hospital (CAP)
Azad Market, Delhi.

శ్రీరం. ఒక్క పరుగులో వెళ్ళి గడిచి పోయి
జానకి. తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

ఎదురుగా గుమ్మం సాదాసాదా ఉన్నానని నిలబడి
ఉన్నాడు.

చటుక్కున అతని హృదయం విరాచి వలి,
బాహువుమంది జానకి. ఆమె అం ప్రేమగా నిమి
రుతూ మృగంగా ఉండిపోయాడు ఉన్నానని.

శ్రీరం తలవరచుకుని ఆ గదిని దాటాడు. పెటవి
విప్పి అతన్ని ఒక్క మాట కూడా అడగలేదు
ఉన్నానని.

* * *

తెలు వేగంగా ముందుకి దూసుకుపోతోంది—
కటికి కళ్ళున భార్యున్న శ్రీరం మనసులో
దాటి జరిగిపోయిన సంఘటనే వదలేద్దే మెదులు
లోంది.

—జానకి ఆంధ్రానికి లోబడి, ఎంత సాహసం
చేశాడు తను...? శారీరక సుఖాలకు కరువు వది
ఉన్న జానకి తనకు తొందరగానే తొంగిపోతుందని
భావించాడు కాని జరిగింది వేరూ.

ఎంత గొప్ప ఇద్దరూ జానకి! భర్తతో విన్న మెత్తు
సంబంధం లేకన్నా ... ఎంత నితీగా ప్రవర్తించింది?
అలాంటి స్త్రీనా తాను చెలవదోయింది. అంత
రక్షణకై పోయా జేమిటి తన? మూయానికి
ఉన్నానని గమక లాడోలే? తనామెను పైశాచికంగా
అనుభవించి ... ఒ గాడి!!

—శ్రీరం నుదులు వెళ్ళుటలు పట్టాయి. జేమి
లోంచి కట్టివీ పీసి తుడుచుకున్నాడు. నర్సివోపాలు
ఒక కవలూ కింద పడింది. అందుకొలి అత్రంగా
విస్తాడు.

“శ్రీరం ...!

తెల్లవారకముందే... నాలో వెళ్ళుకుండానే వెళ్ళి
పోతానని తెలుసు నాకు. వీతో కొన్ని యుధార్దాలు
చెప్పితి. అందుకే ఈ ఉత్తరం రాసి జేమిలో ఉంచు
తున్నాను.

నా భార్య జానకి, మొదటి భాషలోనే నిన్ను
అకర్షించిందన్న యుధార్దం నాకు తెలుసు. ఇందులో
అసహజమెంత మాత్రం లేదు. ఎందుకంటే
జానకి అందం అలాంటిది.

అయితే— ప్రాం స్నేహితుడి అర్థాంగిగా
జానకి పొందే ప్రయత్నం చేయవచ్చున్నాను.
అందుకే నిన్ను ఒంటరిగా ఇంట్లో ఉంచి కూడా
నేను టూర్ వెళ్ళడానికి సిద్ధపడ్డాను.

స్వతహాగా జానకి చాలా రిజర్వ్డ్. కొత్త వాళ్ళు,
మూండు అసలు మాట్లాడదు. అందుకే వెళ్ళేటప్పుడు
నేను లేని రెండోజలా నీకు కంపెనీ ఇవ్వమని
చెప్పి వెళ్ళా నామెతో.

అనుకోకుండా నా ప్రయాణం కాన్సిల్ చేసింది.
బాస్ ఒక్కరే వెళ్ళారు జెంగుకూరు. ఆయన్ని
ంపించి రావటం వల్ల... వెంటనే ఇంటికి రావడం
పడలేదు.

నిగారు ఫస్టు షాకి విశతారని తెలుసు నాకు.
అందుకే అలా క్లబ్ కెళ్ళి, వదలొండు ప్రాంతంలో
ఇంటికొచ్చాను. నీ గదిలోకి తొంగిచూస్తే ముప్పు
లేవు. మెట్లెక్కి పైకొచ్చాను. పై... ఆ సంఘ

టను...!!

నేను సంసార సుఖానికి వనికీ భావన సంగతి
నీకు తెలుసు బదూ శ్రీరం...! బహుశా ఈ నిజమే
నీకు... జానకిని పొందాలనే ప్రేరణ కలగజేసినం
దనుకుంటూ —

నీ ఉద్దేశంలో జానకి వచ్చు వెళ్ళి చేసుకొని
అన్యాయమై పోయిందనే కదూ...? అయితే ఒక్క
యుధార్దం నీకు తోయ వచ్చాల్సి ఉంది.

విజానకి వేనూ, జానకి ఇరువురం కాపగన్ను
లమే. జానకి ఒకర్ని వమ్మి మోసపోయింది.
సర్వస్వమూ అతడికి అర్పించుకొంది. ఫలితంగా
పెళ్ళికి ముందే తల్లె అయ్యే ప్రమాదంలో పడింది.
ఈ సొసైటీ వెలివేసే మువిషిగా బలకటం ఇష్టం
లేక అత్యహత్యలు సాల్పడిలే... ఆమెను వేసే
రక్షించారు.

జానకి వదిత. సంఘంలో ఎలాంటి చోటూ
లేని అభాగ్యురాలు. జీవితంలోనే కాకుండా, అసలు
బ్రతుకు మీదే ఎలాంటి సుమకారమూ లేని ఆమె,
కొండెం లేదాతో ... జీవితం విరాచి ఎంత ఇష్టం
మున్నాపొందే అర్హత లేని నితనీవైన నాలో కలిపి
బలకటాని కొప్పుకుంది.

అలా దెబ్బబొట్టి పట్టులమైతే మేము... ఒక
గగాటితో ఉండటానికి సిద్ధయించుకొన్నాం.

నా శారీరక బలహీనత అమెకు తెలుసు. ఇది
దాని పెట్టి, నే నామెను మోసం చేయలేదు. ఇరు
వురం... బహిళ సుఖాలకు అతీతంగా కాపురం
చెయ్యగలం, అన్న వమ్మకం తోనే ఒకటయ్యం.

మా పెళ్ళయ్యాకే జానకి బాటుని
కన్నది. ఆ బాటు మరొకరి రక్తం అనే సంగతి
తెలుసు నాకు. అయినా వచ్చాలేదు— ప్రస్తుతం
బాటు కాన్వెంట్లో ఉన్నాడు. నా తరవాత, నా
అస్తకి వాడే వారసునివుతాడు.

జానకి నా జీవితానికి వెలుగు. అమె కూడా మన
స్ఫూర్తిగా నన్ను ప్రేమిస్తోందని తెలుసు నాకు.
ఇది వేరు చెప్పటం కాకుండా, జానకి ధ్యానానే
తెలియటంతో... మా అన్వేషణ విరాచి నికున్నతేలిక
భావం తొలి పోయిందనే భావిస్తాను.

ఆఖరుగా ఒక్కమాట!

శారీరకమైన అనుభవాలు లేవంత మాత్రాన
మా అనుబంధం లేవలం ఒదింబడికే కాదేమి శ్రీరం!
మా మధ్య అనురాగం కూడా ఉంది.
ఉంటానని.

—జానకి.” ★

డెమోక్రసీ

న నామ చాక దృక్పితం మన
పిల్లల విషయంలో నే మొ టగా అమలు
పరచా ..

—బి.వి.కె. స్టూడెంట్

పిల్లలు పిల్లల కాదు. రేపటి పొదులని
అనుక్షణం మరచిపోకూడదు

బిడ్డ తవిష్యుత్తు తల్లి చేతుల్లో ఉంది.
—బోనసార్